

c) Programa per a la implantació de xarxes d'indicadors ambientals del Delta de l'Ebre.

d) Eliminació de la contaminació química de l'embassament de Flix. 1a fase.

e) Restauració hidrològica de la continuïtat del riu Ebre.

f) Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes (PSARU 2002) a la conca de l'Ebre. 1a fase.

5. CONQUES INTERNES DE CATALUNYA.

5.1 Actuacions en increment de la disponibilitat de recursos hídrics:

a) Dessalinitzadora de l'àrea metropolitana de Barcelona.

b) Ampliació de la dessalinitzadora del Tordera.

5.2 Actuacions en millora de la gestió dels recursos hídrics:

a) Actuacions addicionals de reutilització al Llobregat i Tarragona.

b) Basses de regulació per a les ETAP de Sant Joan Despí i Abrera.

c) Ampliació i millora del tractament en la potabilitzadora d'Abrera.

d) Basses de recàrrega a l'aqüífer del baix Llobregat.

e) Descontaminació de l'aqüífer del Besòs.

f) Abastiment des de la Llosa del Cavall. Tram de Calaf fins a Igualada.

g) Prolongació de la conducció Abrera-Fonsanta fins al Prat de Llobregat.

h) Interconnexió de xarxes d'abastiment del Maresme nord i ATLL.

i) Complementació de la connexió entre les ETAP d'Abrera i Cardedeu: tram Fonsanta-Trinitat.

j) Desdoblament de l'artèria Cardedeu-Trinitat.

k) Reforç de l'abastiment de la Costa Brava centre.

l) Programa d'estalvi i gestió sostenible: millora de l'estanquitat de les xarxes d'abastiment en alta.

5.3 Actuacions en millora de la qualitat de l'aigua, prevenció d'inundacions i restauració ambiental:

a) Restauració hidrologoambiental dels residus salins del Llobregat per a la millora de la qualitat de l'aigua. 1a fase.

b) Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes (PSARU 2002) en les CIC. 1a fase.

c) Recuperació hidromorfològica a Cardener, Llobregat i Ter.

d) Increment del tractament en els sistemes de sanejament per a millora ambiental i de la qualitat de les aigües d'abastiment a la conca del Llobregat.»

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogats els articles 13, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23 i 36.4, segon incís (des de: «Per la dita raó ...», fins a: «... la present Llei»), de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional.

2. Queda derogat l'article 125 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, i totes les disposicions que s'oposen al que disposa este reial decret llei.

Disposició final primera. Habilitació competencial.

Este reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.122a i 24a de la Constitució.

Disposició final segona. Desplegament reglamentari.

Es faculta el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i execució d'este reial decret llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Este reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 18 de juny del 2004.

JUAN CARLOS R.

La presidenta del Govern en funcions,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

12010 REIAL DECRET LLEI 3/2004, de 25 de juny, per a la racionalització de la regulació del salari mínim interprofessional i per a l'increment de la seua quantia. («BOE» 154, de 26-6-2004.)

I

L'article 35 de la Constitució Espanyola, a més d'afirmar que tots els espanyols tenen el deure de treballar i el dret al treball, reconeix als treballadors el dret a una remuneració suficient per a satisfer les seues necessitats i les de la seua família.

D'acord amb la dita previsió, l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, assenyalava que correspon al Govern determinar anualment el salari mínim interprofessional (SMI) i estableix els factors que cal tindre en compte per a fer-ho.

La disposició esmentada constitueix la normativa bàsica en matèria de SMI, en el desplegament de la qual es dicta anualment el corresponent reial decret pel qual es fixa la seua quantia per a cada exercici.

II

El SMI a Espanya tradicionalment ha estat revestit d'unes característiques especials, fet que el diferencia dels salaris mínims vigents als països del nostre entorn i el fan difícilment comparable amb aquells. Estes peculiaritats són fonamentalment el doble efecte que se li ha atribuït al SMI.

Així, el SMI té, en primer lloc, un efecte directe o estrictament laboral, atribuït per l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, de servir de sòl o garantia salarial mínima dels treballadors, cap dels quals pot percebre, pel seu treball en qualsevol activitat, un salari per davall de la quantia del SMI, de manera que actua com a garantia mínima de retribució suficient.

En este aspecte, la incidència del SMI és limitada, atés que s'aplica a un nombre reduït de treballadors, els qui no estiguen coberts per la negociació col·lectiva. Ara bé, per a estos treballadors, el SMI constitueix la seua retribució efectiva i l'única garantia de dret que reconeix la nostra Constitució a una retribució suficient.

Dins d'este efecte directe o laboral, s'inclouen, lògicament, els supòsits en què el SMI s'utilitza com a referent per a determinar el salari o retribució dels treballadors,

com és el cas, entre altres, dels empleats de la llar, dels presos que realitzen activitats laborals en tallers penitenciaris i dels treballadors amb contractes per a la formació, o aquells altres en què servix per a concretar aspectes que estan íntimament vinculats al salari dels treballadors, com ara la determinació de les garanties, privilegis i preferències del salari, els límits de responsabilitat del Fons de Garantia Salarial, la garantia financera que han de constituir les empreses de treball temporal, les bases mínimes de cotització a la Seguretat Social, el concepte de col·locació adequada del sistema de protecció per desocupació o la quantia de la subvenció dels costos salarials corresponents als llocs de treball ocupats pels treballadors amb discapacitat en els centres especials d'ocupació i als referits als alumnes treballadors en els programes d'escoles taller, cases d'ofici i tallers d'ocupació.

Ara bé, a més de l'efecte directe o laboral indicat, el SMI té múltiples efectes indirectes que se li han atribuït en molt diverses normes legals o convencionals, i han sigut precisament estos efectes els que han impedit que el SMI haja tingut una evolució més coincident amb l'exigència de suficiència que es recull en l'article 35 de la Constitució. En contrast amb la limitada incidència del SMI en la seua funció de garantia salarial mínima, els efectes indirectes del SMI són molt amplis.

Així, en primer lloc, el SMI s'utilitza com a indicador de nivell de renda que permet l'accés a determinats beneficis o l'aplicació de determinades mesures. Per exemple, en la normativa educativa, per a la percepció de beques i el pagament de taxes; en l'àmbit processal, per a l'accés als beneficis de la justícia gratuïta o la determinació de les bestretes reintegrables; en la normativa de la vivenda, per a l'accés a les vivendes de protecció oficial i la revisió de lloguers; o en la normativa fiscal, per a la determinació dels mínims exempts fiscals, ingressos de fills amb dret a deducció, taxes, impost de transmissions o determinats tributs locals, entre altres.

Dins d'esta funció com a indicador del nivell de renda, el SMI s'utilitza en l'àmbit sociolaboral com a referència per a la determinació dels requisits d'accés al subsidi per desocupació, al subsidi agrari, a la renda agrària i a la renda activa d'inserció, entre altres mecanismes de protecció.

A més, en segon lloc, el SMI s'utilitza com a paràmetre de referència per a la quantificació de determinades prestacions socials, com ara el subsidi per desocupació, el subsidi agrari, la renda agrària o la renda activa d'inserció, així com la fixació dels límits mínims i màxims de la prestació per desocupació de nivell contributiu.

En tots estos casos la repercussió sobre el gasto públic és plena, atés que les esmentades prestacions augmenten sistemàticament en la mateixa quantia que el salari mínim interprofessional.

III

La fixació del SMI correspon al Govern, de conformitat amb el que estableix l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors. D'acord amb este precepte legal, el Govern fixarà cada any el SMI, amb la consulta prèvia a les organitzacions sindicals i empresarials més representatives, i tenint en compte, per a això, l'índex de preus de consum (IPC), la productivitat mitjana nacional aconseguida, l'increment de la participació del treball en la renda nacional i la conjuntura econòmica general. Així mateix, este precepte legal preveu la revisió semestral del SMI en cas que no es complisquen les previsions de l'índex de preus.

Doncs bé, no obstant les dites previsions legals, el Govern ha utilitzat, en els últims anys, com a element exclusiu per a l'actualització del SMI la previsió oficial de l'índex de preus de consum, i no ha procedit a la seua revisió a pesar que sistemàticament la majoria dels anys

s'ha produït una desviació de l'índex real de preus de consum respecte al previst pel Govern.

Com a conseqüència d'això, el creixement del SMI durant els últims anys ha sigut inferior al que realment ha tingut l'índex de preus de consum, i els treballadors perceptors del SMI han vist reduïda la seua capacitat adquisitiva. En concret, la pèrdua del poder adquisitiu que han tingut els perceptors del SMI en el període comprés entre 1996 i 2004 s'estima entorn del 6,6 per cent.

En el Debat d'Investidura realitzat els passats dies 15 i 16 d'abril del 2004, el president del Govern va assenyalar que un dels eixos de l'acció del Govern serien les polítiques socials dirigides a reforçar la cohesió de la societat i, en este marc, va anunciar el compromís del Govern d'augmentar progressivament el SMI, a fi de recuperar la capacitat adquisitiva que s'ha perdut en els últims anys.

Per a això, s'incrementa en este moment la quantia del SMI, fixada en el Reial Decret 1793/2003, de 26 de desembre, en un 6,6 per cent, que és en què s'estima la pèrdua del poder adquisitiu en el període 1996-2004, i queda, per tant, establida la nova quantia en 16,36 euros/dia, 490,80 euros/mes o 6.871,20 euros en còmput anual.

La fixació d'una nova quantia del SMI s'acompanya de l'establiment de les noves bases mínimes de cotització en els diferents règims de la Seguretat Social.

IV

Este increment del SMI s'emmarca, a més, dins d'una estratègia que està orientada a dignificar la seua quantia, a recuperar la seua funció estrictament laboral i a desvincular-lo d'altres efectes o finalitats distintes. Per això, l'increment de la quantia del SMI ha d'anar acompanyat necessàriament d'una racionalització de la seua regulació. Això fa necessari adoptar dos tipus de mesures.

D'una banda, és necessari determinar els supòsits en què es continuarà mantenint la vinculació amb el SMI; esta tasca de determinació es fa en l'article 1 d'este reial decret llei, en el qual s'establixen els supòsits que abans es van indicar en este preàmbul, en els quals el SMI actua com a garantia salarial mínima dels treballadors o com a referent per a determinar la retribució d'alguns d'estos o per a concretar determinats aspectes que estiguen íntimament vinculats amb el salari; a més, per a evitar que es produïsquen efectes no desitjats, es mantenen vinculats al SMI els requisits per a l'accés i manteniment de les prestacions per desocupació, els requisits d'accés i, si és el cas, el manteniment de les pensions de viudetat, orfanat, prestacions a favor de familiars, prestacions familiars i per naixement o adopció del tercer fill o successius, així com l'import de la prestació econòmica per part o adopció múltiples.

D'altra banda, per a evitar que en el futur es continue desvirtuant la finalitat essencial del SMI com a garantia salarial mínima dels treballadors, és necessari desvincular del SMI, de manera efectiva, els efectes o finalitats diferents de la indicada anteriorment. Esta tasca també es du a terme en l'article 1.

Convé assenyalar que, per raons de seguretat jurídica i per a evitar que es produïsquen efectes pertorbadors en l'economia en general i en la de les Administracions públiques, simultàniament a la desvinculació dels efectes indicats es crea un indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM) per a la seua utilització com a indicador o referència del nivell de renda que servisca per a determinar la quantia de determinades prestacions o per a accedir a determinats beneficis, prestacions o servicis públics, que substituirà el SMI en esta funció, de manera obligatòria per al cas de les normes de l'Estat i de manera potestativa per al cas de les comunitats autònomes, de les ciutats de Ceuta i Melilla i de les entitats que integren l'Administració local.

Una menció diferenciada mereix el tractament especial que es dona al sistema de protecció per desocupació que es tradueix en el fet que, amb independència que les quanties de les prestacions per desocupació, a partir de l'1 de juliol de 2004, es desvinculen del SMI i, en conseqüència, passen a estar referenciades a l'IPREM, això es fa de tal manera que permet que l'increment del SMI que s'estableix en este reial decret llei s'estenga també als perceptors de prestacions per desocupació, en particular als qui perceben les quanties mínimes.

V

Les mesures incloses en este reial decret llei són el resultat del procés de consultes desenvolupat en l'últim mes entre el Govern i les organitzacions empresarials i sindicals més representatives en l'àmbit estatal: la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials, la Confederació Espanyola de la Xicoteta i la Mitjana Empresa, la Unió General de Treballadors i Comissions Obreres.

Cal assenyalar, amb tot, que l'estratègia per a dignificar la quantia del SMI i per a recuperar la seua funció com a garantia salarial mínima dels treballadors no s'esgota amb les mesures que s'inclouen en este reial decret llei. El Govern i els agents socials hauran de concretar, en el marc del diàleg social, qüestions, com ara l'evolució que haja de tindre el SMI al llarg d'esta legislatura, els criteris que podrien tindre's en compte per a la revisió de l'IPREM i la reforma de l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors per a assentar sobre noves bases la determinació anual del SMI pel Govern i per a evitar que es produïsquen pèrdues del seu poder adquisitiu. Igualment, haurà d'analitzar-se a mitjà termini la incidència que puguen tindre en el sistema de protecció per desocupació les modificacions introduïdes en este sistema per este reial decret llei amb vista a l'adopció, si és el cas, de les mesures correctores que puguen ser oportunes.

VI

La important pèrdua del poder adquisitiu del SMI en el període comprés entre 1996 i 2004, que es valora en un 6,6 per cent, necessita ser corregida amb urgència per a restituir als treballadors perceptors del SMI la mencionada pèrdua i situar la seua quantia en un nivell més digne i més coincident amb l'evolució que ha tingut el IPC en els últims anys.

La contribució a l'efectivitat del dret constitucional del treballador a una remuneració suficient per a satisfer les seues necessitats i les de la seua família, la reparació de la pèrdua de poder adquisitiu del SMI, la seua aproximació a una quantia més pròxima al 60 per cent del salari mitjà dels treballadors tal com recomana la Carta Social Europea del Consell d'Europa i, en fi, raons de justícia social constitueixen l'objectiu principal de les mesures incloses en este reial decret llei, entenent el Govern que totes estes han de ser posades en pràctica amb caràcter immediat i que responen a les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigix l'article 86 de la Constitució per a la utilització del reial decret llei.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Treball i Assumptes Socials i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 25 de juny del 2004,

DISPOSE:

CAPÍTOL I

Racionalització de la regulació del salari mínim interprofessional

Article 1. Desvinculació del salari mínim interprofessional d'altres efectes diferents dels laborals.

1. A fi de garantir la funció del salari mínim interprofessional com a garantia salarial mínima dels treballadors

per compte d'altri establida en l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, i de limitar els seus efectes als estrictament laborals, a partir de la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei este salari es desvincularà d'altres efectes o finalitats diferents de la indicada anteriorment.

2. D'acord amb l'apartat anterior, es mantindrà la vinculació amb el salari mínim interprofessional en els supòsits que s'indiquen a continuació per a determinar:

a) El salari del treballador en els termes i condicions establits en les normes reguladores de les relacions laborals de caràcter especial a què es referix l'article 2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors.

b) La retribució del treballador contractat per a la formació, en els termes de l'article 11.2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors.

c) Les garanties, privilegis i preferències del salari establides en l'article 32 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, així com en la legislació processal civil i en la legislació concursal.

d) Els límits de la responsabilitat del Fons de Garantia Salarial, en els termes de l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors.

e) El salari corresponent a una col·locació perquè esta siga considerada adequada a l'efecte de la protecció per desocupació, segons el que disposa l'últim paràgraf de l'article 231.3 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

f) La quantia màxima de la bestreta a què té dret el treballador que haja obtingut a favor seu una sentència en què es condemne l'empresari al pagament d'una quantitat i contra la qual s'haja interposat recurs, de conformitat amb l'article 287.3 del text refós de la Llei de Procediment Laboral, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

g) L'import de la garantia financera que han de constituir les empreses de treball temporal, en els termes establits en l'article 3 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal.

h) Els límits de referència de les compensacions mínimes que corresponen als socis de treball i als socis de les cooperatives d'explotació comunitària de la terra, en els termes establits, respectivament, en els articles 13.4 i 97.5 de la Llei 27/1999, de 16 de juliol, de Cooperatives.

i) La retribució dels treballadors declarats en situació d'incapacitat permanent parcial que es reincorporen a l'empresa, en els termes establits en l'article 1 del Reial Decret 1.451/1983, d'11 de maig, pel qual, en compliment del que preveu la Llei 13/1982, de 7 d'abril, es regula l'ocupació selectiva i les mesures de foment de l'ocupació dels treballadors minusvàlids.

j) La quantia de la subvenció dels costos salarials corresponents als llocs de treball ocupats pels treballadors amb discapacitat que presten servicis en els centres especials d'ocupació, d'acord amb el que preveu l'Orde del Ministre de Treball i Assumptes Socials, de 16 d'octubre de 1998, per la qual s'establixen les bases reguladores per a la concessió de les ajudes i subvencions públiques destinades al foment de la integració laboral dels minusvàlids en centres especials d'ocupació i treball autònom.

k) La quantia de la subvenció dels costos salarials derivats dels contractes que se subscriuen amb els alumnes treballadors establida en les normes següents:

1a L'Orde del Ministre de Treball i Assumptes Socials, de 14 de novembre del 2001, per la qual es regulen el programa d'escoles taller i cases d'oficis i les unitats de promoció i desenvolupament i s'establixen les bases reguladores de la concessió de subvencions públiques a estos programes.

2a L'Orde del Ministre de Treball i Assumptes Socials, de 14 de novembre del 2001, per la qual es desplega el Reial Decret 282/1999, de 22 de febrer, pel qual s'estableix el programa de tallers d'ocupació, i s'establixen les bases reguladores de la concessió de subvencions públiques a este programa.

3. Així mateix, es mantindrà la vinculació amb el salari mínim interprofessional per a determinar:

a) Les bases mínimes de cotització en els règims de la Seguretat Social, segons el que disposa l'article 16 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social.

b) Els requisits d'accés i, si és el cas, manteniment de les pensions de viudetat, orfandat, prestacions a favor de familiars, prestacions familiars i per naixement o adopció del tercer fill o successius, així com l'import de la prestació econòmica per part o adopció múltiples, establida en l'article 188 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social.

c) Els requisits per a l'accés i manteniment de les prestacions que integren el sistema de protecció per desocupació, en els termes que es determinen en l'article 3.1 d'este reial decret llei.

Article 2. Establiment d'un indicador públic de renda d'efectes múltiples.

1. Perquè pugui utilitzar-se com a indicador o referència del nivell de renda que servisca per a determinar la quantia de determinades prestacions o per a accedir a determinades prestacions, beneficis o servicis públics, i pugui substituir en esta funció el salari mínim interprofessional, es crea l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM).

2. Anualment, en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat, es determinarà la quantia del mencionat indicador tenint en compte, almenys, la previsió o objectiu d'inflació utilitzats en esta. Amb anterioritat a l'aprovació del projecte de Llei anual de Pressupostos Generals de l'Estat, el Govern consultarà les organitzacions empresarials i sindicals més representatives sobre la quantia de l'IPREM.

No obstant l'anterior, entre l'1 de juliol i el 31 de desembre del 2004, l'IPREM tindrà les quanties següents:

- a) L'IPREM diari, 15,35 euros.
- b) L'IPREM mensual, 460,50 euros.
- c) L'IPREM anual, 5.526 euros.
- d) La quantia anual de l'IPREM serà de 6.447 euros quan les corresponents normes es referisquen al salari mínim interprofessional en còmput anual, llevat que expressament excloguen les pagues extraordinàries; en este cas, la quantia serà de 5.526 euros.

3. A partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, les referències al salari mínim interprofessional contingudes en normes vigents de l'Estat, siga quin siga el seu rang, es consideren referides a l'IPREM, excepte les assenyalades en l'article 1 d'este reial decret llei i en les seues normes de desplegament.

4. Les comunitats autònomes, les Ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats que integren l'Administració local podran utilitzar com a índex o referència de renda l'IPREM, sense perjudi de la seua potestat per a fixar indicadors propis en l'exercici de les competències que constitucionalment els corresponen.

4. Les comunitats autònomes, les Ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats que integren l'Administració local podran utilitzar com a índex o referència de renda l'IPREM, sense perjudi de la seua potestat per a fixar indicadors propis en l'exercici de les competències que constitucionalment els corresponen.

Article 3. Sistema de protecció per desocupació.

1. D'acord amb el que estableix l'article 1, es continuaran considerant referits al salari mínim interprofessional, sense modificació del règim establert en la normativa corresponent, els requisits de rendes i, si és el cas, de res-

ponsabilitats familiars per a l'accés i manteniment de les prestacions següents:

a) La prestació per desocupació del nivell contributiu a què es referix l'article 206.1.1.a) del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, en relació amb el còmput de les rendes dels fills per a fixar les quanties màxima i mínima de l'esmentada prestació, així com en relació amb l'estimació de responsabilitats familiars a efectes del que preveu l'article 212.1.b) i c) de la dita llei.

b) El subsidi per desocupació a què es referix l'article 206.1.2.a) del text refós de la Llei General de la Seguretat Social.

c) La renda activa d'inserció, establida en la disposició final quinta.4 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social i en les seues normes de desplegament.

d) El subsidi per desocupació establert en el Reial Decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació a favor dels treballadors eventuais inclosos en el Règim Especial Agrari de la Seguretat Social.

e) La renda agrària establida en el Reial Decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el Règim Especial Agrari de la Seguretat Social residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura.

2. Es consideraran referides a l'IPREM les quanties de les prestacions assenyalades en l'apartat anterior, en els termes següents:

a) Les quanties màxima i mínima de la prestació per desocupació del nivell contributiu, segons el que estableix l'article 211.3 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, en la redacció donada per la disposició final primera d'este reial decret llei.

b) La quantia del subsidi per desocupació, segons el que estableix l'article 217.1 i 2 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, en la redacció donada per la disposició final primera d'este reial decret llei.

c) La quantia de la renda activa d'inserció, establida en la disposició final quinta.4 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social i en les seues normes de desplegament, serà igual al 80 per cent de l'IPREM mensual vigent en cada moment.

d) La quantia del subsidi per desocupació establida en el Reial Decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació a favor dels treballadors eventuais inclosos en el Règim Especial Agrari de la Seguretat Social, serà igual al 80 per cent de l'IPREM mensual vigent en cada moment.

e) La quantia de la renda agrària establida en el Reial Decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el Règim Especial Agrari de la Seguretat Social residents a les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, serà igual al percentatge següent de l'IPREM mensual vigent en cada moment:

Nombre de jornades reals	Percentatge sobre l'IPREM
Des de 35 fins a 64	80
Des de 65 fins a 94	85
Des de 95 fins a 124	91
Des de 125 fins a 154	96
Des de 155 fins a 179	101
Des de 180	107

3. La referència a l'IPREM no suposarà cap modificació del règim establert en les normes reguladores de les prestacions, excepte les derivades del que establí l'apartat anterior.

4. Es mantindrà la vinculació amb el salari mínim interprofessional de la quantia de les percepcions que, d'acord amb l'article 38.4 del Reial Decret 1445/1982, de 25 de juny, modificat pel Reial Decret 1809/1986, de 28 juny, cal garantir als perceptors de prestacions per desocupació, en relació amb els treballs de col·laboració social que realitzen d'acord amb el que preveu l'article 213.3 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social.

CAPÍTOL II

Increment de la quantia del salari mínim interprofessional

Article 4. *Nova quantia del salari mínim interprofessional.*

1. Les quanties del salari mínim interprofessional establides en el Reial Decret 1793/2003, de 26 de desembre, pel que es fixa el salari mínim interprofessional per al 2004, queden modificades en els termes següents:

a) El salari mínim per a qualssevol activitats en l'agricultura, en la indústria i en els servicis, sense distinció de sexe ni edat dels treballadors, queda fixat en 16,36 euros/dia, 490,80 euros/mes o 6.871,20 euros en còmput anual.

b) La quantia del salari professional dels treballadors eventuais i temporers els servicis dels quals a una mateixa empresa no excedisquen 120 dies, en cap cas podrà ser inferior a 23,24 euros per jornada legal en l'activitat.

c) D'acord amb l'article 6.5 del Reial Decret 1424/1985, d'1 d'agost, que pren com a referència per a la determinació del salari mínim dels empleats de llar que treballen per hores el fixat per als treballadors eventuais i temporers, el salari mínim dels dits empleats de llar serà de 3,83 euros per hora efectivament treballada.

2. Sense perjudi de l'aplicació de les quanties a què es referix l'apartat anterior, la regulació del salari mínim interprofessional serà l'establida en el Reial Decret 1.793/2003, de 26 de desembre, pel qual es fixa el salari mínim interprofessional per al 2004.

3. Les quanties del salari mínim interprofessional que s'establixen en l'apartat 1 s'aplicaran des de l'1 de juliol fins al 31 de desembre de 2004 i es revisaran, per al 2005 i anys successius, de conformitat amb el que disposa l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors.

Article 5. *Bases mínimes de cotització dels règims de la Seguretat Social.*

A partir de l'entrada en vigor d'este reial decret llei, les bases mínimes o fixes dels règims de la Seguretat Social que a continuació s'indiquen seran les següents:

U. Límit mínim de cotització.—El límit mínim de cotització per a les contingències d'accidents de treball i malalties professionals serà equivalent al salari mínim interprofessional vigent en cada moment, incrementat pel prorrateig de les percepcions de venciment superior al mensual que perceba el treballador, sense que pugui ser inferior a 572,70 euros mensuals.

Dos. Règim General de la Seguretat Social.—Les bases mínimes de cotització del Règim General de la Seguretat Social per contingències comunes seran, per a cada grup i categoria professional, les següents:

Grup de cotització	Categories professionals	Bases mínimes - Euros/mes
1	Enginyers i llicenciats, personal d'alta direcció no inclòs en l'article 1.3.c) de l'Estatut dels Treballadors	799,80
2	Enginyers tècnics, pèrits i ajudants titulats	663,60
3	Caps administratius i de taller	576,90
4	Ajudants no titulats	572,70
5	Oficials administratius	572,70
6	Subalterns	572,70
7	Auxiliars administratius	572,70

Grup de cotització	Categories professionals	Bases mínimes - Euros/dia
8	Oficials de primera i segona	19,09
9	Oficials de tercera i especialistes	19,09
10	Peons	19,09
11	Treballadors menors de 18 anys, siga quina siga la seua categoria professional	19,09

Tres. Règim Especial Agrari.

1. Les bases mensuals i la quota fixa mensual resultant, aplicables per als treballadors per compte d'altri, seran les següents:

Grup de cotització	Categories professionals	Base diària de cotització - Euros/mes	Quota fixa - Euros/mes
1	Enginyers i llicenciats, personal d'alta direcció no inclòs en l'article 1.3.c) de l'Estatut dels Treballadors	838,50	96,43
2	Enginyers tècnics, pèrits i ajudants titulats	695,40	79,97
3	Caps administratius i de taller	604,80	69,55
4	Ajudants no titulats	572,70	65,86
5	Oficials administratius	572,70	65,86
6	Subalterns	572,70	65,86
7	Auxiliars administratius	572,70	65,86
8	Oficials de primera i segona	572,70	65,86
9	Oficials de tercera i especialistes	572,70	65,86
10	Treballadors majors de 18 anys no qualificats	572,70	65,86
11	Treballadors menors de 18 anys, siga quina siga la seua categoria professional	572,70	65,86

2. Les bases diàries de cotització per jornades reals corresponents a cada un dels grups de treballadors que realitzen treballs agraris per compte d'altri seran, per als diferents grups de cotització, les següents:

Grup de cotització	Categories professionals	Base diària de cotització – Euros/mes
1	Enginyers i llicenciats, personal d'alta direcció no inclòs en l'article 1.3.c) de l'Estatut dels Treballadors	37,29
2	Enginyers tècnics, pèrits i ajudants titulats	30,92
3	Caps administratius i de taller	26,89
4	Ajudants no titulats	25,47
5	Oficials administratius	25,47
6	Subalterns	25,47
7	Auxiliars administratius	25,47
8	Oficials de primera i segona	25,47
9	Oficials de tercera i especialistes ..	25,47
10	Treballadors majors de 18 anys no qualificats	25,47
11	Treballadors menors de 18 anys, siga quina siga la seua categoria professional	25,47

Quatre. Règim Especial de Treballadors Autònoms.–En el supòsit de treballadors inclosos en el Règim Especial de Treballadors Autònoms de 30 anys d'edat o menys, o de dones de 45 anys o més, a què es referix la disposició addicional trenta-cinc del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, el límit mínim d'elecció de base de cotització queda situat en 572,70 euros mensuals.

Cinc. Règim Especial d'empleats de la llar.–La base de cotització al Règim Especial d'empleats de la llar serà de 572,70 euros mensuals.

Sis. Règim Especial de Treballadors del Mar i de la Minería del Carbó.–El que preveuen els apartats u i dos d'este article s'aplicarà en els Règims Especials de Treballadors del Mar i de la Minería del Carbó.

Set. Cotització en els supòsits de contractes a temps parcial.

1. La base mínima de cotització, a l'efecte de contingències professionals i d'altres conceptes de recaptació conjunta, en els contractes a temps parcial no podrà ser inferior a 2,85 euros per cada hora treballada.

2. Les bases mínimes horàries de cotització per contingències comunes aplicables als treballadors amb contractes a temps parcial seran les següents:

Grup de cotització	Categories professionals	Bases mínimes – Euros/mes
1	Enginyers i llicenciats, personal d'alta direcció no inclòs en l'article 1.3.c) de l'Estatut dels Treballadors	4,01
2	Enginyers tècnics, pèrits i ajudants titulats	3,32

Grup de cotització	Categories professionals	Bases mínimes – Euros/mes
3	Caps administratius i de taller	2,89
4	Ajudants no titulats	2,85
5	Oficials administratius	2,85
6	Subalterns	2,85
7	Auxiliars administratius	2,85
8	Oficials de primera i segona	2,85
9	Oficials de tercera i especialistes ...	2,85
10	Treballadors majors de 18 anys no qualificats	2,85
11	Treballadors menors de 18 anys, siga quina siga la seua categoria professional	2,85

Disposició transitòria primera. *Regles d'afectació de la nova quantia del salari mínim interprofessional en els convenis col·lectius.*

1. Les quanties del salari mínim interprofessional que estableix el Reial Decret 1793/2003, de 26 de desembre, llevat que les parts legitimades acorden l'aplicació de les noves quanties del salari mínim interprofessional i, atés el caràcter excepcional de l'increment que estableix este reial decret llei, continuaran sent aplicables durant l'any 2004 als convenis col·lectius vigents a la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei que utilitzen el salari mínim interprofessional com a referència per a determinar la quantia o l'increment del salari base o de complements salarials.

2. Quan la vigència d'estos convenis excedisca el 2004, excepte acord en contra, la quantia del salari mínim interprofessional s'entendrà referida, per als anys següents, a la que estava vigent en la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei incrementada segons la previsió o objectiu d'inflació utilitzats en la corresponent Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudi que hagen de ser modificats els salaris establits en conveni col·lectiu inferiors en el seu conjunt i en còmput anual a les quanties del salari mínim interprofessional vigent en cada moment en la quantia necessària per a assegurar la percepció de les dites quanties, de manera que siguen aplicables les regles sobre compensació i absorció que estableixen els reials decrets pels quals, anualment, es fixa el salari mínim.

Disposició transitòria segona. *No-afectació de la nova quantia del salari mínim interprofessional en les referències contingudes en normes no estatals i relacions privades.*

1. Atés el caràcter excepcional de l'increment que estableix este reial decret llei, les noves quanties del salari mínim interprofessional que s'establixen no s'aplicaran:

a) A les normes vigents a la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei de les comunitats autònomes, de les Ciutats de Ceuta i Melilla i de les entitats que integren l'Administració local que utilitzen el salari mínim interprofessional com a indicador o referència del nivell de renda per a determinar la quantia de determinades prestacions o per a accedir a determinades prestacions, beneficis o servicis públics, excepte disposició expressa en contra de les mateixes comunitats autònomes, de les Ciutats de Ceuta i Melilla o de les entitats que integren l'Administració local.

b) A qualsevol contractes i pactes de naturalesa privada vigents a la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei que utilitzen el salari mínim interprofessional com a referència a qualsevol efecte, llevat que les parts acorden l'aplicació de les noves quanties del salari mínim interprofessional.

2. En els supòsits a què es referix l'apartat anterior, excepte disposició o acord en contra, la quantia del salari mínim interprofessional es considerarà referida durant 2004 a la que estava vigent en la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei, incrementada per als anys següents en el mateix percentatge en què s'incrementa l'IPREM.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudi que hagen de ser modificats els salaris establits en contractes o pactes de naturalesa privada inferiors en el seu conjunt i en còmput anual a les quanties del salari mínim interprofessional vigent en cada moment en la quantia necessària per a assegurar la percepció de les dites quanties, de manera que siguin aplicables les regles sobre compensació i absorció que estableixen els reials decrets pels quals, anualment, es fixa el salari mínim.

Disposició final primera. Modificació del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

El text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 211 queda redactat de la manera següent:

«3. La quantia màxima de la prestació per desocupació serà del 175 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, excepte quan el treballador tinga un o més fills a càrrec seu; en este cas, la quantia serà, respectivament, del 200 per cent o del 225 per cent d'este indicador.

La quantia mínima de la prestació per desocupació serà del 107 per cent o del 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, segons que el treballador tinga o no, respectivament, fills a càrrec seu.

En cas de desocupació per pèrdua d'ocupació a temps parcial, les quanties màxima i mínima a què es referixen els paràgrafs anteriors es determinaran tenint en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples segons les hores treballades.

A l'efecte del que preveu este apartat, es tindrà en compte l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual, incrementat en una sexta part, vigent en el moment del naixement del dret.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 217 queden redactats de la manera següent:

«1. La quantia del subsidi per desocupació serà igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment.

En cas de desocupació per pèrdua d'un treball a temps parcial, la dita quantia es percebrà en proporció a les hores prèviament treballades, en els supòsits previstos en els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1.1, i en els apartats 1.2, 1.3 i 1.4 de l'article 215.

2. No obstant l'anterior, la quantia del subsidi especial per a majors de 45 anys a què es referix l'apartat 1.4 de l'article 215 es determinarà d'acord amb les responsabilitats familiars del treballador, apreciades de conformitat amb el que disposa

l'apartat 2 de l'esmentat article, d'acord amb els següents percentatges de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment:

a) 80 per cent, quan el treballador tinga un o cap familiar a càrrec seu.

b) 107 per cent, quan el treballador tinga dos familiars a càrrec seu.

c) 133 per cent, quan el treballador tinga tres o més familiars a càrrec seu.»

Tres. La prestació per incapacitat temporal en el supòsit previst en l'article 222.3, paràgraf segon, del text refós de la Llei General de la Seguretat Social tindrà una quantia igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual.

Disposició final segona. Fonament constitucional.

Este reial decret llei es dicta a l'empara de l'article 149.17a, 13a i 17a de la Constitució, que estableix la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació laboral, bases i planificació general de l'activitat econòmica i legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social.

Disposició final tercera. Desplegament reglamentari.

1. S'autoritza el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i execució d'este reial decret llei.

2. Les referències a reials decrets i ordes ministerials incloses en este reial decret llei s'entenen sense perjudi de la facultat del Govern i dels titulars dels departaments ministerials de procedir a la seua modificació o derogació en l'exercici de la potestat reglamentària.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

Este reial decret llei entrarà en vigor l'1 de juliol del 2004.

Madrid, 25 de juny del 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

12468 REIAL DECRET LLEI 4/2004, de 2 de juliol, pel qual s'adopten determinades mesures relacionades amb els danys ocasionats per l'accident del vaixell «Prestige». («BOE» 160, de 3-7-2004.)

La gravetat de la situació produïda per l'accident del vaixell «Prestige» va donar lloc a l'adopció d'una sèrie de mesures urgents tendents a articular mecanismes de reparació de danys als afectats. Entre estes mesures, es va aprovar el Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, que va introduir un sistema de bestreta d'indemnitzacions a què podien acollir-se voluntàriament els afectats per danys ocasionats a Espanya com a conseqüència de l'accident del vaixell «Prestige».

Ara bé, el Reial Decret Llei 4/2003, de 20 de juny, al regular el règim de pagament de les indemnitzacions i la dispensació dels fons, introduïa una doble limitació: d'una banda, s'estipulava un límit màxim de pagament per l'Institut de Crèdit Oficial (ICO) que, per a tots els conceptes indemnitzables, ascendia a 160 milions d'euros, i